

Atlantida

Rimortis

Bloudím řekou temnoty,
ticha s přáním vědět, vědět víc,
než je to, co bylo nám dáno.
Vstříc dávným poselstvím zaniklých světů, běžím
za poznáním tajů země mágů a mudrců.

Znám ta místa, co navždy spí,
snad smím dotknout se země časem pohřbený.

Zákon vytesanej na kameni,
plameny svící větrem soužený.
Pravdivý obraz staletí,
časem je navždy pohřbený.

V zoufalství, v mlčení,
zpovídám vědomí stínů, lesů a řek,
cest země ztracený.
Vyplovám na lodi snů k bájným břehům té země,
jenž stále skýtá tak záhadná tajemství.

Vím, kde leží pravlast mudrců,
snad vím, co skrývá ta země bohatství.